

NEWSLETTER

helmikuu 2013

Helmikuu on saatu päätökseen. Heinävintti tyhjenee pikkuhiljaa ja lantala täyttyy. Päivä on pidentynyt jo paljon ja hevosten karvanlähtö on saanut sitä myöten starttimerkin. Nyt vain vielä selätetään maaliskuu ja sitten ollaan jo kunnolla keväessä. Titityy.

Ratsastajaesittely

Kuukauden ratsastajaesittelyssä on vuorossa nuoria naisratsastajiamme edustava ratsastajiamme Essi Allén. Hän aloitti meillä vuoden vaihteen paikkeilla.

Mitä teet tällä hetkellä: Opiskelen lähihoitajaksi ja valmistua pitäisi ensi syksynä.

Minkälainen ratsastusta sinulla on: Aloitin 12 vuotiaana Evitskogissa. Sitten olen ratsastellut yksityistalleilla ja olinpa kuukauden Islannissa työharjoittelussa issikka-tallilla.

Minkä tyyppinen ratsastus kiinnostaa: Kouluratsastus ja oman istunnan kehittäminen

Mikä ratsastuksessa ja hevosissa kiehtoo: Minua kiinnostaa luonnollinen hevostaito, haluaisin oppia ajattelemaan hevosten lailla ja myös western-ratsastus olisi kiinnostavaa.

Sitten se vakio kysymys, mikä on hevosista tämän hetken suosikkisi: Olen vasta mennyt Simonalla ja Vilillä, ja ehkä Vili kun se tuntuu herkältä, jos vain itse on oikeassa vireessä.

Kuukausi facebookissa

Tallin sivu facebookissa on reilun kuukauden vanha.

Odotuksena oli tavoittaa ratsastajat helpommin esimerkiksi rästitunneille. Lisäksi ajattelimme, että

sitä kautta voisi löytyä joku lisäratsastaja työn vähyyttä poteville hevosillemme.

Sivun ylläpito on helppoa ja nopeaa, verrattuna perinteiseen www-kotisivuun. Kuvat ja videolinkit saa sinne parissa sekunnissa.

Mutta pieni pettymys se on ollut. Varsinaisesti sitä kautta toistaiseksi ei yksikään ole varannut rästiä, vaan ne on hoidettu perinteisesti. Myöskään ei ole vielä ilmoittautunut lisää ratsastajia. Katsotaan vielä ja antaa ajan kulu.

Kuva: Sennia naurattaa höpinät facebookista, tärkeintä on tallin takapihan rehupaali, jonka ääressä se viettää suurimman osan päivästä. Välistä vaeltelee pitkin pihaa aikansa kuluksi ja tervehtii aitojen takana olevia kateellisia.

Hauskaa tilastotietoa sivusta tähän mennessä:

Tällä hetkellä sivulla on faneja 40 (eli niitä jotka on painanut peukkua sivulle eikä jollekin sen jutulle) ja heillä on fb-kavereita yhteensä noin 150 kaveria/henkilö. (Mietin että tuskin tunnen itse noin montaa ihmistä saatikka että niitä voisi sanoa kaveriksi. Taidan olla melko metsittyynyt ja epäsosiaalinen tapaus.)

Viikottainen kokonaiskattavuus vaihtelee 300-500 (eli viikon aikana sivun sisältöä nähneet yksittäiset hlöt)

Eniten on peukkuja saanut ratsastusjousiammunta-videosta, johtunee tosin siitä että siihen on linkki SRJL:n fb:ssa. Katsotuin juttu on taas ollut video Daphnen treeneistä Boessa, sitä on klikattu yli 200 kertaa.

Olenko turvassa??

Hevoset ovat erilaisia, kuten olemme me kaksijalkaisetkin. Toiset ovat arempia, toiset taas itsevarmempia. Kotieläimenä hevosen erottaa esimerkiksi koirasta se, että hevonen on saaliseläin ja koira saalistaja.

Ja siksi hevosen päällimmäisin kysymys ja reaktiot perustuvat yllättävissä tilanteissa kysymykseen:

olenko turvassa?

Saaliseläimenä sen hermotus on rakennettu niin, että ihan ensiksi se varmistaa asian pakenemalla ja vasta sitten tarkistaa asioiden todellisen tilanteen. Jos se toimisi päinvastoin ja jäisi paikoilleen kyselemään, koko hevoslaji olisi syöty ennen meidän päiviämme.

No, välistä kyllä tuntuu että tuo samainen kysymys on nykyratsastajan päällimmäisin ajatus. Ja siitä johtuuakin ongelmat, hevonen ei voi turvata sellaiseen otukseen joka pelkää jopa enemmän kuin se. Välistä tuntuu, että tämä nykyajan turvallisuuden haku menee muutoinkin yli. Ratsastajat toppaavat itsensä turvakengillä, turvaliiveillä, turvakypärällä, aivan kuin sotaan lähdössä. Osa junnuista tunkee vielä liivit toppatakkien päälle, niin että silmät verestää kun henki ei enää kulje. Luulenpa, että pian yleistyvät TV:ssäkin näytetyt simulaatiohevoset. Ja sitten ratsastetaan TOSITOSI turvallisesti kuntosalilla peilin edessä rivissä olevilla simulaatiohevosilla musiikin tahdissa. Eikös näin jo pyöräilläkin ja juosta?

Kuva: tulevaisuudessa ratsastustunnit simulaattoreilla

Nyt taisi taas lähteä meikäläisen ajatus edellisessä kappaleessa laukkaamaan, jollei peräti karannut käsistä.

Alun perin tämä kirjoitus tuli mieleen siitä syystä, että olen huomannut ratsastajiemme alkaneen irrottaa huolettomasti otetaan hevosista esimerkiksi maneesissa laitellensa varusteita tai kiristellessään satulavyötä. Uinuvasta tilanteesta sekunnin sadasosassa voi käydä kuitenkin niin, että puolet hevosista sääntää ympäri maneesia. Siksi on muiden ratsastajien ja hevosten kunnioittamista huolehtia siitä, ettei oma hevonen ainakaan pääse vaukkoilemaan ympäriinsä. Myös turvaväli pitää säilyttää, kun talutetaan hevosia maneesiin tai takaisin.

Vakavimmat vahingot syntyvät yleensä silloin kun ollaan jalkaisin hevosten kanssa. Pelästynyt tai

pillastunut hevonen voi käännähtää ja potkaista niin nopeasti, että ei ehdi silmiä kiinni laittamaan.

Siispä aina kun olet hevosten kanssa, selässä tai maassa, sinun täytyy oppia vaistomaisesti ennakoimaan tilanteita ja toimia niin, että tapahtumia ei pääse syntymään. Muista aina että vastaat itsesi ja hevosesi lisäksi myös muista!

Maneesi

Surullinen ja ikävä tapaus maneesi katon romahtaminen nuorten ratsastajien päälle Laukaalla on puhuttanut ja huolettanut ratsastuspiireissä.

Valitettavasti näyttää siltä, että jonkun täytyy aina ensin menettää henkensä, ennen kuin herätään selviinkin merkkeihin epäkohdista. Samanlainen halli oli jo aikaisemmin sortunut, silloin onneksi yöaikaan. Myös muita urheiluhalleja on tullut alas. Vasta nyt sitten huonokuntoisia tai epäilyttäviä halleja on asetettu käyttökieltoon. Myös pakollisista tarkastuksista puhutaan. Hyvä niin.

Kuva: tältä näyttää talli maneesin katolta katsottuna

Meidän maneesimme toimittaja on Forssassa toimiva FM-Haus Oy, joka maneesien lisäksi rakentaa liike-, tuotanto- tai toimistorakennuksia, toimituksia on n. 1600 kpl Suomeen.

Maneesimme on vain 20 metriä leveä, (sortuneet ovat olleet leveämmällä jännevälillä), sekä hallimme on suunniteltu normaalilla kattoristikkorakenteella, eikä vinotuissa ole säästely. Maneesin rungon sekä ristikot pystyttivät v. 2005 tehtaan omat rakennusmiehet, perustukset on tolpitettu 3 metrin välein 20 metrin syvyyteen peruskallioon kiinni niin että pysyy.

Luomme lumet katolta, jos sitä sinne kertyy. Ja viime vuosina on tosiaan kertynyt. Edellisenä talvena jouduin tyhjentämään katon kahdesti. Ja se ei ole ihan yhdelle miehelle mikään pikkuhomma. Sama kuin lähtisit lapiolla tyhjentämään kaltevaa jalkapallokenttää. Onneksi meillä tämä talvi on ollut helpompi lumien suhteen, ja otolliset suojasäät ovat tyhjentäneet katon.

Joten kunhan huolehdimme perusasioista, niin kattomme pitäisi pysyä siellä missä se on ja seinien pystyssä.

Ratsastusjousiammunta, vol 2.

Uusi harrastuksemme ei ole lopahtanut alkuinnostuksen sammuttua, kuten ehkä jotkut arvelivat.

Olemme Jullen kanssa nykyään virallisesti Ratsastusjousampujaliiton jäseniä. Osallistuimme myös tässä eräänä lauantaina SRJL:n järjestämään harjoitustilaisuuteen, jossa treenattiin jousella ampumista.

Ensimmäiseksi huomasimme, että oma Robbarista ostettu 20 euron jousemme on aika löysä kapistus oikeisiin jousiin verrattuna, ”ritsa” niin kuin yksi paikalla olleista sitä hymähtäen kuvasi.

Porukka oli mukavaa ja saimme testata heidän jousiaan. Nuoli lähtee kunnon jousesta ihan eri suhahduksella ja törähtää maalisäkkiin jäaden väpättämään hienosti. Oman jousemme menetti välittömästi uskottavuutensa pojan silmissä, ja se vietiinkin vaivihkaa auton takapenkille.

Päätös oli helppo, meidänkin pitää saada oikea jousi, jotta saadaan kunnon ote ampumiseen. Ja laitoimmekin tilauksen liiton kautta vetämään jousista ja nuolista. Jousi maksaa n. 200 euroa ja nuolet vajaan 10 euroa kipale, joten ihan halpoja varusteita ne eivät ole. Varsinkin kun nuoli särkyi tai hukkuu tosi helposti.

Lauantai-iltaisina olemme myös treenanneet hevosten kanssa. Alkuun piti vain päästä ampumaan laukasta, mutta nyt olemme hieman

rauhottuneet ja totutamme hevosia maltilla. Ressu ja Simona ovat kohtuullisen hyviä, vaikkakin välistä nekin intoutuvat liikaa. Jopa Simona on pukitellut, eli hevoset pitävät vaihtelusta, eikä niiltä tässä vaadita oikeastaan mitään.

Vili vielä vaatii hieman enemmän työtä, mutta siitä tulee erinomainen tähän hommaan helpon laukan ja sopivan kokonsa takia.

Joten kun ne oppivat olemaan jännittymättä ampumisesta, voimme ottaa myös muita mukaan kokeilemaan. Muutamia kyselijöitä ratsastajistamme on jo ollut.

Tästä pääset [katsomaan videon](#) joka on esillä myös fb-sivujemme kautta

Kevään merkkejä on myös se, että meillä mietitään päät puhki Nemealle sopivaa sulhoa. Pyörsimme kaikki pyhät ja viisaat lupaukset, ja päätimme kuitenkin teettää vielä yhden varsan. Jos siis sopiva ori löytyy ja taivaan kappaleet asettuu oikeisiin uomiinsa niin että tärppää ja saamme tamman kantavaksi. Jolloin ensi vuonna tähän aikaan odoteltaisiin jo pikkuvarsaa.

Hyvää kevään odotusta kaikille!

www.perriertalli.fi